

ПРВО И ВТОРО НАОЃАЊЕ НА ЧЕ СВЕТИ ЈОВАН КРСТИТЕЛ

Во време на царицата Теодора, мајка на Михаил III (кој царувал од 842 до 867 година) и жена на Теофил (во време на цариградскиот патријарх Игнатие), со Божјо откровение повторно е пронајдена Чесната глава на Претеча и пренесена во Цариград.

Всушност, ова е трето наоѓање на Чесната глава на Свети Јован Крстител, што се случило околу 850 година.

Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Свети Јован Крстител, поради својата морална чистота, во Светото Писмо е наречен ангел, а не смртен човек. Тој го презрел неморалот на римскиот император Ирод и во тој незнајбожечки свет храбро в лице му укажал за повредата на моралниот закон Божји: "Не ти е позволено да ја водиш жената на твојот брат!" (Марко 6, 18)

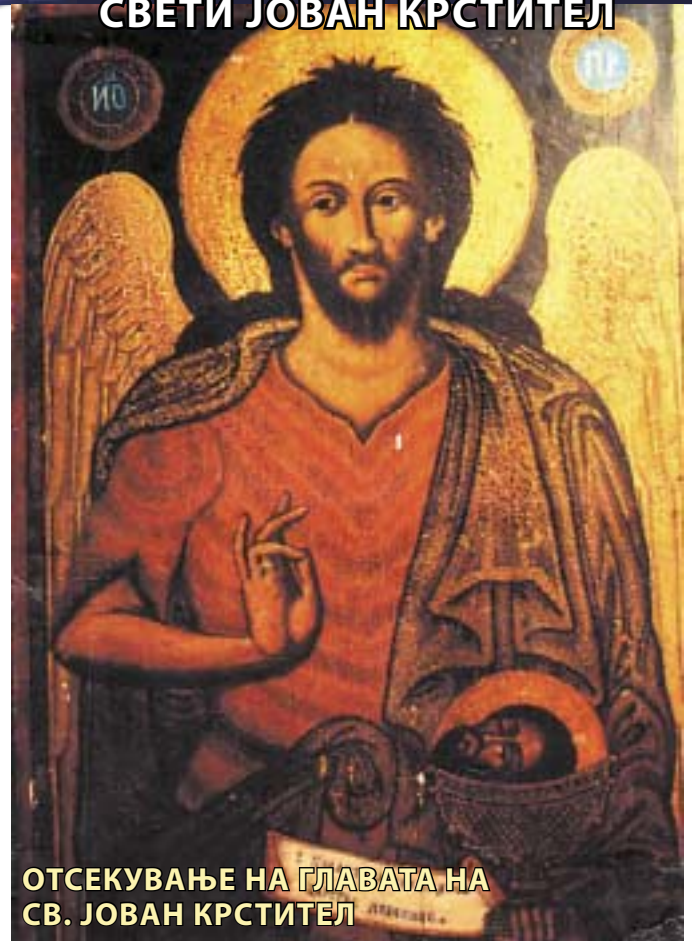
Саломија, наговорена од својата мајка Иродијада, ја побарала главата на Свети Јован Крстител: "Сакам уште сега да ми ја дадеш главата на Свети Јован Крстител!" Цар Ирод наредил да го убијат светителот. Целатот влегол во затворот и со меч му ја пресекол главата на Светителот. Главата му била отсечена на исток од Мртвото Море, во местото Махеруе.

Наговата глава на табла ѝ ја донеле и ѝ ја дале на девојката, а таа ја однела на

мајка си. Иродијада со игла го избоцкала јазикот на Светителот, светиот јазик со кој тој им ја кажал вистината за нивниот неморал, блуд и грев пред Бога, и наредила неговото тело да се фрли било каде. Но, доследните Јованови ученици, ноќе, тајно го зеле неговото тело и го погребале во самарскиот град Севастиа. Тие веднаш го известиле Христа за маченичката смрт на славниот маченик.

Иродијада ја закопала Јовановата глава во својот дворец, длабоко во земјата на некое тајно и нечисто место. Но, за тоа знаела дворјанката на Иродијада, добрата Јована, жената на Хузе, која Светиот Евангелист Лука ја спомнува во Евангелието.

Благочестивата Јована не можела да поднесе главата на Божји човек да остане на нечесно место. Ноќта, таа тајно ја ископала Чесната глава и ја положи во земјен сад, ја од-

ОТСЕКУВАЊЕ НА ГЛАВАТА НА СВ. ЈОВАН КРСТИТЕЛ

"Obzemen od radost i strav, zedov sve}a i temjan i, dozvol uvaj}i si da ja dopram, se pokloniv i povtorno go pokriv onoj -esen sad, i pojdiv od pe} terata".

несе и сохрани на Елеонската Гора, на имотот Иродов" во Светата Земја.

Монахот Инокентие решил да изгради мала црква на тој имот. Копал длабоко и "по Божја промисла најде земјен сад и во него глава... и по Божје откровение сознал дека тоа е главата на Свети Јован Крстител". Пред смртта овој монах ја целивал Светата глава и ја закопал на истото место каде што и ја нашол. По долго време по неговата смрт,

Свети Јован во сон им се јавил на двајцата монаси да ја ископаат од земја неговата Чесна глава. Им го покажал местото каде таа е скриена. "Отфрлете секое неверување и мрзеливост, и направете што ви се наредува", им рекол Светителот. Тие замислиле на местото кое им го покажал во сонот "и копајќи ја

ГЛАВАТА ПОДРАГОЦЕНА

келијата и црквичката се урнале. Многу години никој не знаел каде се наоѓа Светата Јованова глава.

Подоцна, двајца монаси од Исток дошле во Ерусалим за да се поклонат на Светиот, Чесен и Животворен Крст и на Гробот на Господ Исус Христос, како и на други свети

пронајдоа Светата глава на Крстителот, тоа неискажано богатство, ја положија во вреќа од камилски влакна, и тргнаа во својата татковина".

Потоа му ја предале на еден патник кој им се придружил, од градот Емес, по занает грнчар. Свети Јован му се јавил на сиромашниот грнчар и му

ВТОРО НОЃАЊЕ НА ГЛАВАТА НА СВ. ЈОВАН ПРЕТЕЧА

"Ete, vam sum vi daruvan. Stani i odi po yvezdata koja je odi pred tebe, i kade taa je te odvede, tamu raskopaj ja zemjata i je me najde{".

рекол да ги остави сопатниците и да бега од нив со вреќата која му е в раце. Грнчарот веднаш побегнал од нив и отишол во својата куќа "носејќи ја како скапоцено богатство главата на Крстителот подрагоцена од сите богатства". Грнчарот ја почитувал главата на Светителот, ја кадел, се молел на неа, и палел

тра, на која детаљно ѝ раскажал како заради таа Света глава тој од многу сиромашен станал богат. И наредил да ја чува со голема почит, страв и набожност. Сандакот да не го отвара "додека самиот Св. Претеча не ѝ нареди". Исто така, ѝ наредил пред нејзината смрт сандакот да му го предаде на некој богобожажлив човек.

НА КРСТИТЕЛОТ ОД СИТЕ БОГАТСТВА

свеќи. Во неговиот дом се чувствувал голем благослов. Кога почувствувал дека му се приближува смртта, ја положил Светата глава на Свети Јован Крстител во земјен сад (по желба на самиот Свети Претеча), а садот го ставил во еден ковчег. Ковчегот го запечатил и ѝ го предал на својата сес-

Потоа, Чесната глава дошла до некој монах и презвитер по име Евстатии, кој живеел во пештера во близина на градот Емес. Тој ноќта тајно "го закопа садот со Светата глава во пештерата, длабоко во земјата". По извесно време, при таа пештера е основан манастир. Никој не знаел дека

на тоа место, под земја се наоѓа Јовановата глава.

По повеќе години Бог го благословил архимандритот Маркел да ја пронајде Чесната глава. Маркел во полноќ слушнал глас кој му рекол: "Ете вам сум ви даруван. Стани и оди по ѕвездата која ќе оди пред тебе, и каде таа ќе те одведе, таму раскопај ја земјата и ќе ме најдеш". Маркел исплашен, застанал пред вратата на ќелијата во која бил и гледал како пред неа стои ѕвезда. Ѕвездата одела пред него и следејќи ја неа тој влегол во пештерата. Ѕвездата го донела до местото каде се наоѓала главата на Свети Јован Крстител и таа станала невидлива, ја снемало.

По долго копање видел плоча од камен која ја извадил со тешкотија. "И... пронајдов свештенички... сад, во кој беше Чесната и блажена глава на Претеча". И понатаму Маркел зборувал: "Обземен со радост и страв, зедев свеќа и темјан и, дозволувајќи си да ја допрам, се поклонив и повторно го покрив ојој чесен сад, и појдов од пештерата". За тоа ги известил архимандритот Генадиј и факонот Киријак. Сите тројца заедно го известиле епископот за јавувањето на Чесната глава на Свети Јован. Утредента епископот, заедно со презвитерите и факоните, дошол во манастирот. Емесијскиот Епископ Ураниј соборно отслужил богослужба, пришол на тоа место каде бил садот со Светата глава. А кога факонот најавил: Приклонувајќи ги колената, на Господа да се помолиме!, "тие сите паднале ничкум на земјата". Богоугодниот пастир Епископ Ураниј прочитал молитва и "...и го извади од земјата садот со Чесната глава", го внел во црквата и го положил во Светиот олтар. Во градот Емес подигнале храм посветен на Свети Претеча и тогаш неговата Света глава ја

глава била свечено пренесена од градот Емес во Цариград и положена во Црквата на Претеча, на местото Евдомон.

Но, по повеќе години се појавила иконоборската ерес. Затоа, Светата глава тајно била пренесена во Коман - град на североисток на Мала Азија. И таму во сребрен сад христијаните ја скриле во земја.

Во време на царицата Теодора, мајка на Михаил III (кој царувал од 842 до 867 год.) и жена на Теофил (во време на цариградскиот патријарх Игнатие), со Божјо откровение повторно била пронајдена Чесната глава на Претеча и пренесена во Цариград.

Всушност, ова е трето наоѓање на Чесната глава на Свети Јован Крстител, кое се случило околу 850 година.

Од Светата глава стануваат многу чудесни излекувања.

Светите рамноапостолни цар Константин и царица Елена подигнале црква над гробот на Св. Јован Крстител во Севастиија Галилејска.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

АПЕЛ

Манастирот "Си Свети"

има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда. Редакцијата "Македонско сонце" упатува апел до сите Македонци во државава и до оние кои се наоѓаат насекаде во светот да го дадат својот финансиски придонес за негово обновување и одржување, за да го зачуваме од забот на времето.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Жиро-сметка:
530-0003005453-64
ОХРИДСКА БАНКА А.Д.
ОХРИД